

بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد بر جنین زایی در کشت بساک گل مریم

نورمحمدی نفیسه^۱، آزادی پژمان^۲، معینی احمد^۳، مجیدی اسلام^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی دانشگاه آزاد اسلامی علوم و تحقیقات تهران

۲- بخش بیوتکنولوژی مرکز ملی تحقیقات گل و گیاهان زینتی

۳- عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

۴- پژوهشگر تحقیقات بیوتکنولوژی کشاورزی ایران

گل مریم (*Polianthes tuberosa*) یکی از مهمترین گل‌های شاخه بریده دنیا بوده که تنها به رنگ سفید می‌باشد و از آنجا که این گل فاقد گونه‌های خویشاوند نزدیک جهت استفاده در برنامه‌های اصلاحی می‌باشد، لذا بررسی امکان باززایی گیاه به روش‌های اندام زایی یا جنین زایی جهت ایجاد جهش‌های سوماتیکی و یا انتقال ژن در این گل برای معرفی ارقام جدید ضروری است. در این پژوهش امکان ایجاد جنین زایی سوماتیکی در ریزنمونه بساک مورد بررسی قرار گرفت. غنچه‌های گل مریم به طول 4-5 cm قطر حدود 1 cm از سنبله جدا شده و در محلول 1/5% هیپوکلرید سدیم به مدت 10 دقیقه ضدعفونی شدند. سپس بساکها از غنچه خارج شده و در محیط MS حاوی (2,4-D) $2,4-D(\mu M)$ 2/1-8/0-4/0) و برای ایجاد کالوس جنینی قرار داده شدند. بهترین تیمار از لحاظ نوع و حجم کالوس تیمار 1/8 میکرومول 2,4-D بود. کالوسهای حاصل به محیط MS حاوی تیمارهای کیتین (kin) در چهار سطح (0-3 M) و نفتالین استیک

چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران، آبان ماه ۱۳۸۴ / ۳۷۵

اسید (NAA) در چهار سطح (M 6/0-0 μ) جهت باززایی منتقل شدند. نتایج نشان داد که بیشترین تعداد کالوس قلبی شکل از محیط MS حاوی ۳ میکرومول kin و ۱ میکرومول kin همراه با ۰/۲ میکرومول NAA بدست آمد پس از انتقال جنین‌های قلبی به محیط MS بدون هورمون در یک مورد جنین ازدری مشاهده گردید.